

Σε καθημερινή βάση οι εκδότες τού Κόσμου υπενθυμίζουν στην πρώτη σελίδα τής εφημερίδας μας ότι “Συμφιλίωση ίσον πρόσδοση”, εννοώντας ότι δεν θα προκόψουμε αν δεν συμφιλιωθούμε, αν δεν γίνουμε μια γροθιά για να εξασφαλίσουμε το μέλλον μας σαν ομογένεια στην Αυστραλία.

Κρίμα που το συμφιλιωτικό μήνυμα τού Κόσμου δεν ασπάζονται στο Λίμπεραλ Πάρτι και συνεχίζουν τις κόντρες τους που μόνο κακά προμηνύουν για το άμεσο μέλλον του, αφού η διχόνια στην πολιτική είναι θάνατος, όπως είπε ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ.

Οι δημοσκοπήσεις που δημοσιεύουμε σε άλλη σελίδα σήμερα επιβεβαιώνουν ότι αν γίνονταν εκλογές το περασμένο Σαββατοκύριακο οι Λίμπεραλ θα είχαν αποδεκατιστεί με μόνο το 42% των ψήφων έναντι 58% των Εργατικών.

Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, σύμφωνα με την αξιόπιστη δημοσκόπηση Newspoll βολοδέρνει στο 20% σαν προτιμέτος πρωθυπουργός, ενώ ο πρωθυπουργός, Κέβιν Ραντ, είναι κυρίαρχος τού πολιτικού παιχνιδιού με το 64%.

Τί συμβαίνει στο Λίμπεραλ Πάρτι; Οι συνέβαινε πριν μερικά μόλις χρόνια στο Εργατικό Κόμμα με τις εσωτερικές διαμάχες και πριν πολλά χρόνια στο Λίμπεραλ Πάρτι όταν ήταν στην αντιπολίτευση και ο Χάουαρντ ανταγωνίζόταν το “πουλάρι τού Κουγιόνγκ”, Πίκοκ, για την αρ-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

χηγία.

Αυτοί οι κλυδωνισμοί στα κόμματα τής αξιωματικής αντιπολίτευσης δεν προμηνύουν τίποτε καλό για την Δημοκρατία που, όπως γράψαμε πολλές φορές, έχει ανάγκη μια ισχυρή αντιπολίτευση για να λειτουργήσει σωστά.

“Ισχυρή” αντιπολίτευση, όμως,

ρα από την απόφαση να απορρίψει ασυζητητή τα κυβερνητικά μέτρα, οι υπόλοιποι γερουσιαστές τής αντιπολίτευσης “παζάρεψαν” τη ψήφο τους με την κυβέρνηση, που αναγκάστηκε να κάνει υποχωρήσεις και παραχωρήσεις, επιτυγχάνοντας σημαντικά ευεργετήματα για τους ψηφοφόρους που είχαν αγνο-

Η διχόνια είναι θάνατος στην πολιτική

δεν είναι η αρνητική αντιπολίτευση, αλλά η δημιουργική. Στην πρόσφατη συζήτηση στη Γερουσία για το κυβερνητικό πακέτο ενίσχυσης τής οικονομίας “ισχυρή” αντιπολίτευση ήταν οι Πράσινοι, ο δυναμικός συμπατριώτης μας Νίκ Ξενοφών, ακόμη και ο γερουσιαστής τής Οικογένειας Πρώτα, Στιβ Φίλνιγκ.

Ενώ ο Συνασπισμός Λίμπεραλ - Εθνικών αυτοαποκλείστηκε ύστε-

ηθεί στο πακέτο.

Το ίδιο έπρεπε να κάνει ο Συνασπισμός, να παζαρέψει την ψήφο του αντί να απαιτεί να μοιραστεί την εξουσία με την κυβέρνηση. Και αυτό είναι το πρόβλημα με τους Λίμπεραλ, ότι θέλουν να κυβερνούν και από την αντιπολίτευση, αντί να ανασυνταχθούν ξεχνώντας τους ανθρώπους τού χθες, Χάουαρντ - Κοστέλο και τις πολιτικές τους που οι πολίτες απέρριψαν με τον πιο

* Τζον Χάουαρντ

Αν ο πρώην πρωθυπουργός, Τζον Χάουαρντ, ήταν προπονητής ποδοσφαιρικής ομάδας θα έπρεπε να είχε ζητήσει συγνώμη από τους οπαδούς της για τη συντριπτική ήττα της και να μην ξαπατήσει στα γήπεδα.

Ο δεύτερος μόνο πρωθυπουργός στην ιστορία τής Αυστραλίας που ούτε βουλευτής δεν μπόρεσε να εκλεγεί, προσπάθησε πριν μερικές ημέρες να δικαιολογήσει τον εξτρεμιστικό νεοφιλελευθερισμό λέγοντας ότι ευεργέτησε εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο!

Δεν ξέρω σε ποιόν πλανήτη ζει ο κ. Χάουαρντ, αλλά χρειάζεται τηλεσκόπιο για να μπορέσει να δει τί συμβαίνει στη γη μας και πού είναι τα “εκατομμύρια” που ωφελήθηκαν.

Ο κ. Χάουαρντ ήταν πρωθυπουργός και τα φιλαράκια του Μπους και Μπλερ κυβερνούσαν τις ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο όταν οι τραπεζίτες πωλούσαν με την ανοχή τους τα “τοξικά προϊόντα” τους. Ο κ. Χάουαρντ ήταν πρωθυπουργός όταν ο Αντλερ, ο Ουίλιαμς και άλλοι μεγαλοεπιχειρηματίες κατέστρεψαν εταιρείες και πήγαν στη φυλακή επειδή τις απογύμνωσαν κατακλέβοντας τους μικροεπενδυτές που τούς εμπιστεύθηκαν. Ο αδελφός του χρεοκόπησε εταιρεία που ήταν διευθυντής και οι υπάλληλοί της ήταν τυχεροί λόγω αυτής τής συγγένειας και πληρώθηκαν αυτά που δικαιούνταν. Ο κ. Χάουαρντ ήταν πρωθυπουργός όταν η Αποθεματική Τράπεζα αύξησε έξι φορές τα επιτόκια και έχασαν τα σπίτια τους κόσμος και κοσμάκης.

Για την παγκόσμια οικονομική κρίση δεν ευθύνεται η Εργατική κυβέρνηση, ούτε ο νεοεκλεγείς πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα, αλλά ο βλαξ φίλος του κ. Χάουαρντ, τον οποίο με δουλοπρέπεια υποστήριζε. Ο πρόεδρος Μπους προκάλεσε την παγκόσμια κρίση όταν κατέστρεψε την οικονομία τής χώρας του και επέτρεψε στους υποστηρικτές του να αδειάσουν τα ταμεία των τραπεζών και εταιρειών κολοσσών με ιστορία εκατό χρόνων.

Ομως, ο κ. Χάουαρντ αντί να διαχωρίσει τη θέση του από αυτά τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας προσπαθεί να υποστηρίξει ένα χρεοκοπιμένο οικονομικό σύστημα που υποστήριξε με φανατισμό και τιμωρήθηκε γι' αυτό από τον κυρίαρχο λαό.

κατηγορηματικό τρόπο.

Αυτή τη στιγμή ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ είναι ό,τι καλύτερο διαθέτει το Λίμπεραλ Πάρτι και αν η δημοτικότητά του είναι σε πολύ χαμηλά επίπεδα φταίνε οι “στεγνοί” (νεοφιλελεύθεροι) στο κόμμα του που τον υπονομεύουν επειδή είναι “βρεγμένος” (μετριοπαθής). Να εξηγήσουμε ότι οι μετριοπαθείς στο Λίμπεραλ Πάρτι δεν είναι κρυφοσιαστές ή φιλοεργατικοί, αντίθετα, μετριοπαθείς όπως τον Τζο Χόκι και τον Κρίστοφερ Πάιν είναι από τους πιο σκληρούς αντιπάλους τής κυβέρνησης στη Βουλή. Απλά, οι μετριοπαθείς Λίμπεραλ είναι πιστοί στον πραγματικό φιλελευθερισμό και ενάντιοι στις εξτρεμιστικές πολιτικές των νεοφιλελεύθερων που πληρώνει σήμερα η ανθρωπότητα.

Να προσθέσουμε ότι τα πρόσφατα εγκώμια τού Τζον Χάουαρντ για τον κ. Τέρνμπουλ δεν ήταν για τις ιδεολογικές του επιλογές με τις οποίες σίγουρα διαφωνεί κάθετα ο πρώην πρωθυπουργός, αλλά για να “τη σπάσει” τού άσπονδου εχθρού του, Πίτερ Κοστέλο. Αυτό είναι ακόμη ένα δείγμα τής θλιβερής κατάστασης στο Λίμπεραλ Πάρτι όπου στο παρασκήνιο συνεχίζεται αυτή η κόντρα των πρώην ηγετών του σε μια περίοδο που το έθνος περνά μια μεγάλη κρίση και το κόμμα τους θα έπρεπε να συμβάλει με ιδέες και λύσεις, αντί ν' αφήνει τον κ. Ραντ να μονοπωλεί το πολιτικό σκηνικό.

* Κανά φαινόμενα

Ποιός θα το έλεγε ότι η διεθνής οικονομική κρίση θα πρωθυπούσε ριζοσπαστικές λογικές όπως η αναδιανομή του πλούτου, οι εθνικοποιήσεις τραπεζών και η ενίσχυση της κρατικής παρέμβασης, που μέχρι χθες θεωρούνταν “αριστερισμοί” αντάξιοι μόνο ενός Τσάβες; Τώρα προτείνονται από τον Άλαν Γκρίνσπαν και εφαρμόζονται από τον Μπαράκ Ομπάμα και τον Γκόρντον Μπράουν, ενώ θα ακολουθήσουν άλλοι ηγέτες, έστω με το στανιό.

Στο μεταξύ, οι τράπεζες τείνουν προς την ίδεα της δημιουργίας μιας «κακιάς τράπεζας», την οποία θα χρηματοδοτήσει ο προϋπολογισμός, που με τον τρόπο αυτό, όμως, μετατρέπεται ο ίδιος σε κακή τράπεζα. Η τελευταία θα αγοράσει από τις εμπορικές τράπεζες τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια των επιχειρήσεων.

Πληροφορίες αναφέρουν ότι οι τράπεζες είναι διατεθειμένες να «πουλήσουν» τα επισφαλή δάνεια ακόμη και στο 30% της αξίας τους και πρακτικά, με τον τρόπο αυτό θα κρατικοποιηθούν. Σε ένα δεύτερο επίπεδο και όταν οι τράπεζες εξυγιάνουν τα χαρτοφυλάκια τους, η

πρόταση προβλέπει να χρηματοδοτήσουν ξανά τις βιομηχανίες με εγγυήσεις του Δημοσίου, έχοντας έτσι εξασφαλισμένη την επιστροφή των κεφαλαίων που θα βάλουν.

* Καλό!

Ηταν τρείς φίλες και λέει η πρώτη:

- Κορίτσια, εγώ ο γιός μου θέλω να γίνει γιατρός, να

ανακαλύψει το εμβόλιο για μια σπάνια αρρώστια, να τον βραβεύσουν και να βγω στην τηλεόραση και να πώ:

“Εγώ είμαι η μάνα του, εγώ, εγώ!!!”

Η δεύτερη λέει:

- Κορίτσια, εγώ ο γιός μου θέλω να γίνει εφερέτης, να εφεύρει κάτι

που κανείς δεν είχε καταφέρει, να τον βραβεύσουν και να βγω στην τηλεόραση και να πω:

“Εγώ είμαι η μάνα του, εγώ, εγώ!!!”

Λέει και η τρίτη:

- Αααα, κορίτσια, εγώ ο γιός μου θέλω να γίνει ποδοσφαιριστής, να μπαίνει μέσα στο γήπεδο, να περνάει όλους τους παίκτες, να σουτάρει για γκολ, να μην μπαίνει και να φωνάζουν 40.000 θεατές από τις κερκίδες:

“Θα σου πηδήξω